

**SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ ACTUALĂ ȘI APĂRAREA ȚĂRII
(1990-2023)**

**ACTUAL ROMANIAN SOCIETY AND THE STATE DEFENCE
(1990-2023)**

*General-locotenent (r.) prof. asoc dr. Constantin MINCU**

Rezumat: *Autorul prezintă unele aspecte negative (cu argumente greu de contestat) legate de modul de îndeplinire a actului guvernării în cei 33 de ani care au trecut de la momentul decembrie '89. Sunt evidențiate unele atuuri ale României, care țin de populație, resurse materiale și financiare, calitatea umană și profesională a cetățenilor, precum și voința acestora de a trăi într-un stat de drept, fără a fi umiliți și spoliați de actori politici interni (cam prea mulți și prea lacomi) și de unii din afara țării, sosiți să facă bani și mulți lipsiți de scrupule.*

În acest context complicat sunt prezentate și problemele grave, în opinia autorului, ale pregătirii țării pentru a se apăra militar, la nevoie. Războiul din Ucraina declanșat de Federația Rusă la 24 februarie 2022, a scos și mai mult în evidență unele slăbiciuni de ordin politic, economic și militar, care au devenit mult mai vizibile și mai îngrijorătoare pentru societatea românească actuală. Este evidențiată responsabilitatea tuturor politicienilor care au populat Președinția, Parlamentul și Guvernele în cei 33 de ani.

Cuvinte cheie: *buna guvernare, România, economia, finanțele, dezvoltare durabilă, apărarea țării.*

Abstract: *The author presents some negative aspects (with hard-to-dispute arguments) related to the way the act of governance was carried out in the 33 years that have passed since December '89. Some assets of Romania are highlighted, related to the population, material and financial resources, the human and professional quality of the citizens, as well as their will to live in a state of law, without being humiliated and robbed by internal political actors (too many and too greedy) and by some from outside the country, arrived to make money and many unscrupulous.*

In this complicated context, the serious problems, in the opinion of the author, of preparing the country to defend itself militarily, if necessary, are also presented. The war in Ukraine launched by the Russian Federation on February 24 2022, further highlighted some political, economic and military weaknesses, which have become much more visible and worrying for the current Romanian society. The responsibility of all the politicians who populated the Presidency, the Parliament and the Governments during the 33 years is highlighted.

Keywords: *good governance, Romania, economy, finances, sustainable development, defense of the country.*

* Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România, membru în Consiliul Onorific al Academiei Oamenilor de Știință din România, Vicepreședinte al Secției de Științe Militare, telefon: 0722303015, email: mincu_constantin@yahoo.com

1. Introducere

Subiectul consolidării democratice a țării și cel al bunei guvernări sunt tot mai prezente în spațiul public din România, fiind analizate din diverse unghiuri de vedere de către politicieni, funcționari guvernamentali, analiști mai mult sau mai puțin independenți, precum și de așa-ziii formatori de opinie, care operează prin numeroși vectori mass-media (asupra unora dintre aceștia se observă influențe externe nocive pentru România).

Un studiu efectuat, cu bună credință, în urma celor 33 de ani, evidențiază contradicții flagrante în exprimarea pozițiilor, în punctele de vedere expuse, determinate de apartenența la grupurile politice și de influență autohtone (adesea acționând subteran) cât și influențele unor actori străini multinaționali și naționali, care acționează numai potrivit intereselor proprii: geopolitice, economico-financiare, militare, informaționale și de altă natură. A da vina numai pe fenomenele globalizării și pe efectele acestora asupra României este greu de acceptat, fără a lua în considerație greșelile grave ale politicienilor și guvernanților români care au „guvernă” în perioada ianuarie 1990 - mai 2023.

Din păcate aceste greșeli, bălbele economico-financiare, corupția generalizată, disoluția țesutului social (în principal prin promovarea invidiei și prin antagonizarea diferitelor grupuri sociale și profesionale), politicile constant proaste, în domeniile educație, sănătate, apărare și mediu nu au fost niciodată analizate și asumate și, prin urmare, nici corectate până acum (31 mai 2023). Având în vedere autismul așa-zisei clase politice nu sunt semne bune pe termen scurt și mediu (2023-2035).

În cele ce urmează mi-am propus să aduc în atenție unele aspecte și fenomene petrecute în ultimii 33 de ani, care ne-au afectat pe toți ca cetățeni și România ca țară europeană cu o istorie și civilizație vechi.

2. Așezarea geografică și populația.

Așa cum se știe (dar nu este rău să reamintim), **România** este un stat așezat în sud-estul Europei (după unii) și în centrul Europei (după alții), având în vedere realitatea geografică că Europa se întinde de la Atlantic la Munții Urali. **Din ghinion istoric** multimilenar suntem plasați într-o zonă de turbulențe geopolitice ciclice, între țări europene și euro-asiatice cu interese fundamental opuse și adesea, ostile stabilității și păcii. Cel mai recent exemplu este oferit de agresiunea militară a Federației Ruse împotriva Ucrainei, act care a afectat și afectează toată Europa, inclusiv România.

Avem o suprafață de 238.391 km² (rangul 81 în lume) și o populație de 19.053.815¹ (rangul 56 în lume) cu o densitate de 80 de locuitori/km². Aceste date sunt cunoscute de aproape toată lumea (cu excepția analfabeților

¹ Primele rezultate ale Recensământului 2022, disponibil la <https://www.hotnews.ro/stiri-esential-25994251-primele-rezultate-ale-recensamantului-2022-populatia-romaniei-scazut-19-053-815-locuitori.htm>, accesat la 03.06.2023.

și a analfabeților funcționali, tot mai numeroși în ultimii ani), dar ignorate cu seninătate de cei care ne-au „planificat” și ne planifică „destinul,,.

Sunt știute și aspectele legate de relief (munți, dealuri, câmpii) armonios structurat, accesul la Marea Neagră (247 km de litoral) și avantajele de netăgăduit ale Fluviului Dunărea și ale rețelei dense de râuri interioare. La toate acestea se adaugă resursele minerale importante și solul fertil. Ce facem cu aceste daruri ale naturii!? Le vindem pe nimic, le administrăm prost, prin clienții politici numiți aiurea și fără nici o legătură cu domeniul (se pot da sute de exemple), le jertfim (a se revedea cazul pădurilor și cel al resurselor energetice), distrugem țesutul social al țării (în mod planificat), inclusiv pe mult încercatul țaran român, numit acum ”fermier”.

Iată, în context, un punct de vedere exprimat public de un cunoscător avizat (contestat de mulți din considerente politice)²:

„Prădătorii care au condus și conduc țara ignoră viitorul și nu ne pregătesc pentru el; pe ei nu-i interesează decât prezentul, să poată fura acum, când mintea poporului este încă înrobită. Cei ce conduc România sunt făcuți, nu născuți. Ei sunt omul nou, creat înainte de '89. Sunt niște mutanți, o altă specie! Din păcate, asistăm la o disoluție totală a țării. Iar intelectualii păstrează o tăcere complice. Rar găsești un intelectual integru. Mare parte dintre cetățenii României pot fi comparați cu robii care servesc unui sistem mafiot. Politicienii, ca și intelectualii, caută „să vorbească frumos“, ca să nu „deranjeze“, toți vor să fie politic corecți...”

Întrebare directă, deloc retorică, este cum valorificăm acest potențial disponibil, având în vedere adevărul afirmat de unii analiști străini, dar și români, care susțin cu argumente geopolitice, economico-financiare și militare că „**România este o țară prea bogată, cu pământ prea fertil, ca să fie păstrată fără luptă**”. Și în acest punct apare, pe lângă celelalte componente vitale ale statalității și componenta de **Apărare** (Armata și celelalte structuri din **Sistemul Național de Apărare**). Vom vedea și ce s-a întâmplat cu „Apărarea” în ultimii 33 de ani!

3. Economia și finanțele

Economia unui stat reprezintă pivotul existenței și permanenței sale, în condițiile accentuării elementelor pozitive (puține) și negative (numeroase) ale globalizării impuse într-un ritm din ce în ce mai accelerat de marile puteri economice și militare ale lumii, aflate și ele (din păcate), sub influența, adesea malefică, a corporațiilor multinaționale, din ce în ce mai lacome și mai distructive pentru oameni și pentru mediul natural mondial.

² Dr. Călin Georgescu, fost director executiv al Centrului Național pentru Dezvoltare Durabilă din România (1997-2013), iar din anul 2013 președintele Centrului European de Cercetare de la Viena, Clubul de la Roma. Interviu publicat în ziarul „Formula AS”, miercuri, 05 martie 2014, disponibil la <https://www.cotidianul.ro/dr-calın-georgescu-in-ultimii-25-de-ani-sufletul-romanesc-a-fost-trecut-prin-sabie/>, accesat la 03.06.2023.

Un exemplu la îndemână este acela: cine a câștigat și cât după pandemia „COVID-19” și după declanșarea războiului lui Putin în Ucraina?

Iată un punct de vedere, cred eu, corect: „Sfârșitul secolului XX și începutul secolului XXI se detașează prin amplitudinea și transformările impuse de globalizarea economică, politică și culturală. Globalizarea – prin circulație cât de cât liberă a capitalurilor și măfurilor – a favorizat atât marile puteri tradiționale, cât și puterile emergente. Puterile (statele) se clasifică mai simplu prin raportare la PIB-urile lor”³.

În prezent clasamentul are în frunte Statele Unite, unele state din Uniunea Europeană, China, Japonia. Cifrele exacte pentru anul 2022 se găsesc pe diferite medii de informare⁴. PIB-ul mediu pe locuitor variază de la 180.222 USD (Liechtenstein), 173.696 USD (Luxemburg), 89.203 USD (Norvegia), 75.180 USD (Statele Unite ale Americii), până la 180 USD (Burundi și Republica Democrată Congo). Aceste discrepanțe uriașe confirmă marile decalaje care se accentuează tot mai mult, au consecințe politice, demografice și economice tot mai grave în viitorul apropiat.

România, cu un PIB pe locuitor de 15.619 USD se clasează printre ultimele țări din Europa la acest capitol relevant (media Uniunii Europene fiind de 37.280 USD, iar media globală fiind de 13.400 USD).

De menționat pentru România este și valoarea uriașă a datoriei externe, aceasta fiind la nivelul de 120 miliarde de dolari în anul 2023.

Întrebarea legitimă care se pune este de ce avem această situație neplăcută?!

Un posibil răspuns:

- distrugerea, cu bună știință și în mod planificat, a patrimoniului industrial național în ultimii 33 de ani, în valoare de aproximativ 1700 miliarde de euro (surse publice);
- numai 30% din PIB-ul României se realizează din activitatea industrială;
- împrumuturi externe haotice și iresponsabile care continuă și în actuala guvernare, cu puține efecte pozitive în lucrări de infrastructură și în investiții profitabile din punct de vedere economic și social;
- înstrăinarea, pe nimic, a unor active industriale și resurse naturale (petrol, gaze, aluminiu, metale rare etc.);
- despăgubiri „stil” Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților (controlată politic) a foștilor proprietari sau a celor „avizați” care au cumpărat drepturi litigioase, în valoare totală de

³ Dr. Teodor Frunzeti, Dr. Vladimir Zodian, „Lumea 2013 - Enciclopedie politică și militară”, Editura RAO, București, 2013.

⁴ Lista țărilor în funcție de PIB-ul pe cap de locuitor, disponibil la https://ro.wikipedia.org/wiki/Lista_%C8%9B%C4%83rilor_%C3%AEn_func%C8%9Bie_de_PIB-ul_pe_cap_de_locuitor, accesat la 04.06.2023.

aproximativ 80 miliarde de euro, din care 70% acordate fraudulos, prin supraevaluare, pe bază de mită;

- distrugerea planificată a sistemului bancar cu capital românesc, astfel că astăzi 85% din băncile care operează în România sunt străine (în top fiind băncile austriece), fără nici un interes pentru dezvoltarea durabilă a țării în care operează, orientate exclusiv pe jecmănirea populației și a întreprinzătorilor autohtoni, sub ochii blânzi ai Băncii Naționale a României și autorităților de reglementare;

- diminuarea rezervelor valutare ale țării și a rezervei de aur, cauzate de plata datoriei externe uriașe și a unor dobânzi înrobitoare (cele mai mari dintre țările membre UE) de către actorii principali ai globalizării (Fondul Monetar Internațional și Banca Mondială);

- multe alte cauze care pot fi identificate de către economiști și finanțiști, care, se presupune că încă mai țin la țara numită România.

Cred că, în acest context, ar trebui studiat cu atenție și bună credință „Studiul”... coordonat de către viceguvernatorul Băncii Naționale a României, Florin Georgescu, cu titlul AVUȚIA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI (sinteză, București, 11 mai 2023, disponibil pe site-ul BNR)⁵.

Cred că pentru a avea o imagine mai clară a situației în care ne găsim, iată ce afirmă (cu argumente) autorii în „Lumea 2013”⁶:

„Marile puteri intervin direct și indirect, inclusiv prin mijloace militare, în obținerea de către corporații a accesului la resursele financiare, naturale și la piețe. Logisticile naționale și regionale, reglementările juridice internaționale, de la OMC la FMI și Banca Mondială, sunt tot atâtea rezultate ale acțiunii statelor importante în sprijinul corporațiilor importante. **Retragerea statului din economie** nu este decât o lozincă sau o strategie de separare a corporațiilor din țările mici și mijlocii de statele proprii și de trecere a lor sub controlul multinaționalelor”.

Un punct de vedere asemănător exprimă și Dr. Călin Georgescu:

„Corporațiile dictează la ora actuală politicului în cea mai mare parte a lumii. Urmărind doar propriul profit, ele ascund realitatea, subminând viitorul generațiilor tinere și privând națiunile de lideri autentici și de patrioți. Circa 200 de multinaționale sunt mai puternice decât 150 de state la un loc! Domeniul economic este condus de FMI, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului. Troica aceasta a dus la prăbușirea economică și la dezastru ecologic în multe locuri din lume. În loc de politici economice serioase, românilor li se oferă pâine și circ: să cumperi marfa altora și să crezi că trăiești bine. Aceasta, pe un fond de sărăcie și decădere morală fără precedent.”⁷

⁵ Disponibil la <https://bnr.ro/Prezentari-si-interviuri--1332.aspx>, accesat la 05.06.2023.

⁶ Dr. Teodor Frunzeti, Dr. Vladimir Zodian, *op. cit.*

⁷ Dr. Călin Georgescu, Interviu publicat în ziarul „Formula AS”, miercuri, 05 martie 2014, disponibil la <https://www.cotidianul.ro/dr-calin-georgescu-in-ultimii-25-de-ani-sufletul-romanesc-a-fost-trecut-prin-sabie/>, accesat la 05.06.2023

4. Țesutul social actul al României, reconsiderarea rolului istoric și al tradițiilor culturale

În decursul istoriei noastre cunoscute (cel puțin 2500 de ani) s-a constituit și consolidat în timp, un model cultural al tradițiilor și obiceiurilor noastre, care, împreună cu alte elemente au contribuit la supraviețuirea poporului român, în condiții din cele mai vitrege. Acest țesut social și cultural (teritoriu, limbă, cultură, obiceiuri și tradiții, cimentate în timp) au constituit o adevărată stâncă în istoria noastră.

De mai mulți ani se încearcă și în mare parte s-a reușit ca această stâncă să fie spartă de vectorii și beneficiarii globalizării cu sprijinul unor cozi de topor autohtone, animate de câștiguri materiale imediate și nemuncite, precum și de procesul intensiv de mancurtizare la care am aderat cu entuziasm și nesiliți de nimeni. Aș putea da mai multe exemple, dar nu cred că este locul aici.

Să ne explicăm:

- importul prostesc și neselectiv al unor „modele” culturale străine, în contrast flagrant cu tradițiile și realitățile României;
- falsificare grosolană a istoriei de către unii „specialiști” anume desemnați de către „actori” străini din vecinătate și mai îndepărtați din punct de vedere geografic;
- atomizarea, după plan, a familiei și a valorilor familiale;
- promovarea agresivă, prin aproape toate canalele media, a nonculturii, agresivității, imoralității și a prostului gust, toate contribuind în mod nefast la bulversarea morală a cetățenilor și, în primul rând a tinerilor;
- atacul violent și concertat asupra religiei majoritare în România (86% dintre cetățeni se declară creștini ortodocși. conform ultimului recensământ din 2022);
- dezorganizarea sistematică și planificată a învățământului prin așa-zisele reforme (care se produc din șase în șase luni), una mai ineptă și antinațională decât alta (a se vedea, cu titlu de exemplu, dispariția aproape totală, a istoriei din programele școlare, ca urmare a deciziei „tehnocraților” bruxelezi și a cozilor lor de topor din România;
- dezvoltarea, tot după un plan malefic, a invidiei și urii sociale între diverse grupuri socio-profesionale, culmea, generată de „Guvernele” României (a se studia cu atenție atacurile zilnice declanșate împotriva Armatei și a militarilor, inițiate de Guvernul Boc în 2010 și continuate cu și mai mare virulență și astăzi, inclusiv de autointitulații „progresiști” sau „tehnocrați”. Cui folosește!?

Sunt convins că sociologi, istorici, filosofi și alți oameni de cultură din România care și-au păstrat intact sentimentul național și care se angajează să apere valorile noastre, vor prezenta multe aspecte ale atacurilor

zilnice și extrem de violente la „fibra națională” și vor propune căi urgente de contracarare.

5. Calitatea managementului politic și administrativ

În cei 33 de ani de „democrație originală”, decidenții politici de la vârful statului român, precum și cei din administrațiile centrale și locale au creat un ocean de frustrări și nemulțumiri pentru cetățenii români.

Să identificăm doar câteva fenomene:

- **Parlamentul** și parlamentarii au intrat definitiv în topul corupției, incompetenței și neîncrederii (doar 10% dintre români mai au încredere în această instituție care ar trebui să fie fundamentală pentru statul de drept). Grav este că pe „distingii” aleși acest lucru nu-i deranjează, de unde și sila generată în rândul alegătorilor care acum refuză să mai iasă la vot;
- **Guvernele și toți miniștrii** (cu rare excepții) de după decembrie 1989 au acționat fără viziune, adesea emoțional și conjunctural, contribuind, din plin, la distrugerea patrimoniului industrial (să ne aducem aminte de zicerea că industria din România în anul 1990 era „un morman de fier vechi?!”), la îndatorarea excesivă a țării, la distrugerea coeziunii sociale și la sărăcirea populației, concomitent cu încurajarea furtului din avuția publică și a expansiunii corupției, la toate nivelurile și în toate instituțiile și agențiile statului (acestea din urmă prea numeroase și inutile);
- **Partidele**, în marea lor majoritate sunt, de fapt, grupuri de interese, adesea coterii penale, fără niciun interes să se reformeze și să se pună în slujba interesului public;
- **Extinderea aparatului birocratic hidrocefal**, care doar consumă, producând hârtii inutile și făcând viața grea românilor (peste 256 de agenții guvernamentale, comisii și comitete, cu sute de salariați fiecare, excesiv de bine plătiți. De fapt, toate aceste structuri stufoase și adesea inutile sunt menținute și create altele noi pentru clientela politică rapace și pentru rude);
- **Numiri iresponsabile** în posturi de miniștri, secretari de stat (în număr record în lume) și directori, a unor clienți politici și de altă natură, fără nici o pregătire în domeniul pe care au fost puși să-l conducă (exemple notorii: ospătar-bucătar la Ministerul de Interne, contabil de C.A.P. la Sănătate, avocat cu probleme penale la Transporturi, secretară la TAROM, individ politic fără o meserie certă la ANCOM etc.). Aceste numiri ciudate au condamnat România la stagnare și sărăcie, deoarece acești „oameni” nu au nici pregătirea și nici dorința pentru o viziune pe termen lung în interes național.

La acest punct se pot scrie mii de pagini cu fapte și argumente care să ateste un management politic și administrativ, în cea mai mare măsură, dezastruos pentru România și cetățenii ei.

Cred că cei aflați încă în activitate, la „butoane” cum se mai spune, s-ar mai putea corecta dacă ar citi o carte interesantă apărută la Editura Universității Naționale de Apărare „CAROL I”, București, 2021, autor doamna Aura Codreanu, titlul lucrării fiind „ETICĂ ȘI LEADERSHIP”⁸.

În acest context consider necesar să prezint câteva aprecieri dintr-un document oficial al Statului Român, la capitolul „amenințări, riscuri și vulnerabilități (ARV)”⁹:

- **de natură socială** pe fondul unor tendințe precum: declinul demografic, emigrația populației active, acțiuni ce au avut ca efect degradarea factorilor de mediu, deficiențele din sistemele naționale de sănătate, educație și asistență socială, distorsiuni pe piața muncii, tendința de escaladare a fenomenului infracțional (proliferarea economiei subterane, evaziunea fiscală); gradul scăzut de rezistență față de turbulențele majore de pe piețele externe, mai ales pe zona financiar-bancară;

- **corupția** – care afectează statul de drept și încrederea în actul de justiție și în instituțiile statului, generează prejudicii economiei și afectează potențialul de dezvoltare a țării, buna guvernare, decizia în folosul cetățenilor și comunităților; disfuncții în absorbția fondurilor europene, utilizarea banului public, în agricultură, energie, protecția mediului, sănătate, educație și cercetare științifică; precaritatea infrastructurii critice; absența unei planificări bugetare multianuale reale, care să determine asumarea și respectarea unor programe investiționale, capacitatea limitată a administrației centrale și locale de a implementa politicile publice naționale și europene; deficiențe care afectează capacitatea instituțiilor statului de a evalua și diminua impactul riscurilor și amenințărilor asupra acestor sisteme; precaritatea resurselor și incoerența în gestionarea diverselor tipuri de riscuri.

Îndrăznesc să afirm că șefii autorilor „Ghidului” aveau și unii încă mai au la îndemână instrumentele pentru a elimina treptat lipsurile. Au făcut-o? Se pare că nu!

Ce se mai poate spune despre „managementul” politic și administrativ din România!? Desigur că multe lucruri, dar 90% aspecte negative.

6. Dezvoltarea durabilă între realitate și necesitate.

Pe acest subiect complex și adesea controversat s-au scris tone de cărți, studii, articole și proiecte. Încă din 1990 am auzit și am citit cum politicienii de vârf perorau, fără să clipească, cât de bine înțeleg ei **dezvoltarea durabilă** și cum vor face, cu avânt patriotic, în timpul cel mai scurt, o Românie prosperă și sustenabilă, din punct de vedere economic, demografic și de mediu. Absolut nimic, demn de remarcat, din aceste promisiuni nu s-au produs până astăzi (31.05.2023).

⁸ Aura Codreanu, *Etică și Leadership*, Editura Universității Naționale de Apărare „CAROL I”, București, 2021.

⁹ Ghidul Strategiei Naționale de Apărare a Țării pentru perioada 2015-2019, document aprobat prin Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, nr. 128, din 10.12.2015.

S-au produs, în schimb, efectele inverse, perverse, ale așa zisei dezvoltări durabile:

- dezindustrializarea masivă;
- vânzarea activelor strategice unor companii străine (cu acționariat adesea necunoscut) așa cum este cazul petrolului, gazelor naturale, aluminiului, aurului și altor resurse naturale vitale;
- poluarea masivă a mediului datorită neintervenției instituțiilor abilitate și a corupției endemice;
- despăduriri masive (fără precedent în Europa) cu caracter clar criminal și antinațional, girate de politicieni corupți;
- accentuarea declinului demografic (-2% pe an) astfel că acum, după datele recensământului din 2022¹⁰, România mai are o populație de 19.053.815 locuitori, pierzând cu seninătate, 1,1 milioane față de recensământul din anul 2011. Specialiștii din domeniu afirmă că în anul 2040 România va avea, în varianta optimistă, numai 16 milioane de oameni. Din cifra menționată mai mult de 5 milioane sunt plecați în străinătate la muncă sau la studii, unii permanent iar alții temporar;
- sabotarea și pedepsirea cu cinism a micului producător agricol autohton, prin lipsa de sprijin financiar, taxe indecente, achiziția de produse la prețuri de nimic;
- distrugerea planificată și iresponsabilă a sistemelor de irigații.

România deține încă din 2008 „Strategia Națională de Dezvoltare Durabilă”, dar potrivit autorului principal - nu s-a pus în practică nici măcar o propoziție din acest document.

Ce s-ar mai putea face, cu măcar o minimă voință politică și bună credință:

- Întărirea constituțională și legislativă a statului. Legi elaborate și administrate transparent și eficient de către funcționarii în a căror autoritate și competență populația să aibă încredere.
- Lansarea cercetării și dezvoltării cu implicarea activă a Academiei Române, a Academiei Oamenilor de Știință din România, a Universităților și a celorlalte instituții și structuri de cercetare.
- Politici monetare și fiscale ferme. Nivelul taxelor să fie scăzut, să fie întărită, până la trecerea la Euro, moneda națională.
- Dezvoltarea tuturor căilor și mijloacelor de transport. Refacerea infrastructurii feroviare lăsată de izbeliște și devalizată.
- O politică externă regională și globală de promovare a păcii și concilierii, cu apărarea fermă a intereselor naționale legitime ale României.
- Revitalizarea agriculturii din România.
- Protecția pădurilor și conservarea mediului.

¹⁰ Primele rezultate ale Recensământului 2022, disponibil la <https://www.hotnews.ro/stiri-esential-25994251-primele-rezultate-ale-recensamantului-2022-populatia-romaniei-scazut-19-053-815-locuitori.htm>, accesat la 03.06.2023.

- Dezvoltarea durabilă să fie și implementată ca un concept național vital.

- Securitatea persoanei: strategie de sănătate bazată pe prevenție, hrană sănătoasă, educație prin mișcare, o politică demografică stabilă.

Aceste acțiuni enumerate mai sus necesită planuri concrete, pe termen mediu și lung, care să transceadă intereselor clientelare și de grup ale guvernelor care se succed, după cum se observă, din ce în ce mai des.

7. Apărarea Națională între o teorie bogată și o practică limitată

Pentru România întărirea, în regim de urgență, a structurilor de apărare (în primul rând Armata dar și celelalte componente ale Sistemului Național de Apărare, Securitate și Ordine Publică) reprezintă o condiție **vitală** a statalității, a menținerii suveranității și integrității naționale.

O analiză, fie ea și sumară, a evenimentelor petrecute în ultimii zece ani, la nivel global, regional și zonal arată o creștere îngrijorătoare a riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților inclusiv în zona noastră geografică. Agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei a acutizat dramatic sentimentul de insecuritate și pe cel de pericol militar, oricând posibil.

România este situată în apropierea unor zone turbulente, inclusiv din punct de vedere militar (Rusia - Ucraina, Rusia - Turcia, Balcanii de Vest și Orientul Mijlociu). În plus, în ultimii ani a crescut agresivitatea Ungariei la adresa României, prin declarații iresponsabile ale liderilor de la Budapesta, nesancționate de liderii politici din România. Această ultimă situație (nedorită) trebuie să fie analizată temeinic și, desigur, planificate măsuri specifice de protecție.

Ar fi fost de așteptat din partea structurilor de putere de la noi (Președinte, Parlament, Guvern, Ministere, autorități centrale și locale) să conștientizeze în cei 33 de ani, **rolul Apărării și al Armatei** pentru menținerea în picioare a statului român.

În loc de acest curs logic dictat de realitățile geopolitice din regiune, s-au produs și încă se produc fenomene grave, cu consecințe negative pe termen scurt, mediu și lung:

- Așa-zisa reformă perpetuă a Armatei s-a rezumat la o singură dimensiune - distrugerea multor unități militare și reducerea masivă a efectivelor;

- Aceste reduceri iresponsabile decise de politicieni de rea credință și executate, fără crâcnire, de unii militari de rang înalt prea docili, nu au fost compensate, așa cum s-a promis, cu echipamente și sisteme de arme moderne;

- Bugetele anuale ale M.Ap.N. au fost pe hârtie, între 1,2-1,4% din PIB, dar în realitate, prin manevre birocratice perverse nu au fost mai mari de 0,9-1,1% din PIB, în condițiile în care prin Tratatul de Aderare la NATO (2004) România s-a obligat la cheltuieli pentru Apărare de 2,2% din PIB;

- Militarii activi, în rezervă și în retragere sunt atacați și insultați, începând cu anul 2010, tonul fiind dat de președintele de atunci, primul-

ministru și alți „politicieni”. Din păcate, în ultimii doi ani atacurile și insultele, fără niciun temei, s-au intensificat, autorii fiind politicieni din Parlament, din unele „partide” și vectori media sponsorizați de cercuri de interese ostile din România și din exterior (pot fi date exemple concrete);

Din aceste motive moralul militarilor a scăzut dramatic, cu consecințe pe măsură, în eventualitatea unui conflict militar, deloc teoretic (poate asta s-a dorit și se dorește încă de unele cercuri ostile României). Eu nu cunosc niciun caz dintr-o țară din Emisfera Nordică, în care politicieni din fruntea statului și unii lideri de partide să procedeze în acest mod incalificabil;

- Din păcate, în funcțiile militare de vârf din Armată (dar și din alte instituții) se promovează, din ce în ce mai agresiv, persoane obediente și cu sprijin politic, în locul profesioniștilor și a celor care mai cred în patriotism și valori morale;

- Se repetă obsesiv încă din anul 2002 că nu mai avem nevoie de cine știe ce Armată, că ne apără NATO. În contextul războiului din Ucraina și a unor amenințări din Vest această exagerare trebuie eliminată;

- Sistemele de arme și echipamente mai vechi sau mai noi sunt lipsite de lucrările normale de mentenanță și reparații (se pot da zeci de exemple);

- Prevederile principale din „**Strategia Națională de Apărare a Țării**” și din alte documente de planificare a Apărării nu sunt urmărite sistematic, cu pixul în mână, pentru a se vedea ce s-a realizat și ce nu (și cine sunt responsabilii politici și militari, care consideră documentele doar simple hârtii);

- Planurile de înzestrare multianuale sunt un mit, o legendă și nu au funcționat niciodată. Fiecare Guvern și fiecare ministru al apărării schimbă tot și o iau de la zero. Numeroși analiști militari români au arătat gravele bâlbe și întârzieri nepermise și nejustificate în demararea achizițiilor importante, dar pare că nimeni nu le ia în serios;

- A avut loc și are loc în continuare distrugerea planificată a capacităților autohtone în domeniul apărării (atât a întreprinderilor cu capital de stat, cât și a firmelor românești cu capital privat);

- Armata Română stă încă cât se poate de prost la capitole importante pentru capacitatea de descurajare și de ripostă, de exemplu: avioane de luptă moderne multirol, elicoptere de atac (acum zero), mijloace antitanc, tancuri și transportoare blindate cu capacități sporite de lovire și supraviețuire în luptă etc.;

- Echiparea luptătorului este învechită și departe de standardele moderne. Probabil se consideră că dacă soldatul moare nu este nici o problemă, va fi o pensie „nesimțită” în minus, rezultată din salariul de 2300 de lei, atunci când respectivul soldat este în activitate. Niciodată nu vom vedea politicieni sau fii de politicieni care să lupte cu arma în mână dacă va fi nevoie. Vor fi de găsit în paradisurile fiscale și în alte locuri exotice unde și-au asigurat averile.

Cred că în acest punct trebuie să zăbovim mai mult asupra componentei demo-militare a apărării României, importantă în contextul geopolitic actual¹¹:

Populația României	Cetățeni apti de efort militar	Militari activi la pace	%	Militari rezerviști	%
În anul 1989 - 22.800.000	6.840.000	340.000	1,48	820.000	3,6
În anul 2015 - 21.462.000	6.438.000	73.000	0,34	80.000	0,37
În anul 2022 - 19.053.800	5.800.000	67.000	0,40	50.000	0,30

Observăm o reducere drastică de 4,5 ori a militarilor la pace, prin disponibilizări forțate, și de 9,75 ori a rezerviștilor mobilizați în unități care își măresc efectivele la război și în cele noi care iau ființă.

Cifrele prezentate demonstrează o crasă iresponsabilitate și o miopie geopolitică din partea tuturor celor care au decis în problemele **Apărării** în ultimii 33 de ani.

Potrivit Grupului de analiză „GLOBAL FIREPOWER-2023”, România ocupă locul 47 la puterea militară având scorul de 0,7735, pierzând 9 locuri față de anul 2022. De ce oare!?

Decidenții politici și cei militari ar trebui să înțeleagă că suntem o țară de frontieră a NATO și a UE, situată într-o zonă cu multe riscuri și amenințări, iar dispozitivele NATO se mișcă încă cu „timiditate” spre Est, ca să nu se supere Rusia (chiar și în condițiile grele ale războiului din Ucraina). Numai că Rusia oricum este supărată pe noi de 300 de ani, în cele 13 ocupații pe care ni le-a administrat, indiferent dacă au fost aliați sau adversari.

Având în vedere realitățile prezentate mai sus și faptul că la capitolul arme moderne nu stăm bine deloc, ar fi fost necesar să avem o Armată la pace de 120.000-140.000 de militari (luptători, nu clienți politici plantați din belșug, în structurile centrale ale M.Ap.N), iar cifra mobilizabililor să fie, în prima fază, de minimum 300.000 de oameni. Ar fi fost un efort, dar apărarea statului și a stătalității costă peste tot în lume, iar trendul este dictat de puterile agresive din vecinătate. Ținând seama că un tânăr apt pentru serviciul militar șomer fiind, consumă resurse, s-ar mai fi adăugat ceva până

¹¹ 2023 *Romania Military Strength*, disponibil la https://www.globalfirepower.com/-country-military-strength-detail.php?country_id=romania, accesat la 07.06.2023.

la salariul de 2300 de lei al unui soldat profesionist și s-ar fi rezolvat două probleme, una socială și alta de natură militară și de apărare.

La neajunsuri se adaugă și faptul că cinci milioane de români sunt plecați, pe termen lung, în străinătate. Cel puțin 1 milion dintre aceștia sunt apti pentru serviciul militar la război. Dar, nu mai ai de unde să-i iei și, după cum declară unii public, nu vor să moară pentru a apăra averile corupților din România (!??).

În concluzie la acest capitol, constatăm pe date și informații credibile, din surse publice, că apărarea țării a fost lăsată, cu bună știință, de izbeliște în cei 33 de ani. Din păcate, sunt semne slabe că situația s-ar putea îmbunătăți.

8. Câteva concluzii

- **Societatea românească**, în întregul ei, este bulversată și debusolată de politicile haotice și fără viziune, în toate domeniile de activitate;
- **Cetățenii** nu înțeleg de ce mafia politico-economică continuă nestingherită să fure, zilnic apărând în media noi cazuri (un rol nefast îl are și așa-zisa justiție);
- **România** trăiește pe datorie, în contul generațiilor viitoare care, posibil, nu vor mai trăi în țară;
- **Dezindustrializarea și distrugerea micilor producători agricoli** continuă în ritm tot mai alert;
- **Securitatea cetățeanului** este tot mai amenințată de tot felul de clanuri de interlopi aflate în cârdășie cu cei care ar trebui, prin atribuții, să-i stârpească;
- **Educația** continuă să fie scena unor experimente nefericite, cu un pronunțat caracter antinațional;
- **Sănătatea** este în atenție doar pe hârtie, în „planuri” și „strategii”, niciodată aplicate;
- **Apărarea** este o „floare” care se pune la butonieră doar de 1 decembrie. În rest fiecare cu afacerile și interesele lui.

În final, consider că timpul nu mai are răbdare. Ce-i de făcut în ultimul ceas!?

BIBLIOGRAFIE

*** Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 574 din 1 iulie 2020;

*** Carta Albă a Apărării, București 2021, disponibilă la [www. mapn.ro](http://www.mapn.ro);

- *** Documente din surse publice disponibile pe site-urile Președinției, Guvernului, Ministerului Apărării Naționale și a altor instituții din țară și străinătate;
- *** Revista de Științe Militare, editată de Academia Oamenilor de Știință din România, numerele din perioada 2015-2023;
- CODREANU A., *Etică și Leadership*, Editura Universității Naționale de Apărare „CAROL I”, București, 2021;
- FRUNZETI T., ZODIAN V., *Lumea 2013 - Enciclopedie politică și militară*, Editura RAO, București, 2013;
- GEORGESCU C., Interviu publicat în ziarul „Formula AS”, miercuri, 05 martie 2014, disponibil la <https://www.cotidianul.ro/dr-calin-georgescu-in-ultimii-25-de-ani-sufletul-romanesc-a-fost-trecut-prin-sabie/>;
- Primele rezultate ale Recensământului 2022, disponibil la <https://www.hotnews.ro/stiri-esential-25994251-primele-rezultate-ale-recensamantului-2022-populatia-romaniei-scazut-19-053-815-locuitori.htm>;
- Lista țărilor în funcție de PIB-ul pe cap de locuitor, disponibil la https://ro.wikipedia.org/wiki/Lista_%C8%9B%C4%83rilor_%C3%AE_n_func%C8%9Bie_de_PIB-ul_pe_cap_de_locuitor;
- 2023 Romania Military Strength, disponibil la https://www.globalfirepower.com/country-military-strength-detail.php?country_id=-romania;
- <https://bnr.ro/Prezentari-si-interviuri--1332.aspx>.

